

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csp/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818200985
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3818200985.2

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci žalobkyne: H. N., nar. X.X.XXXX, bytom C. O. XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zast. Advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kýčerského 7, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, eventuálne o určenie neplatnosti spotrebiteľského úveru, taktó

rozhodol:

I. Konanie zastavuje.

II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou elektronicky na tunajší súd dňa 28.2.2018, žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala, aby súd určil, že spotrebiteľský úver, poskytnutý jej na základe Žiadosti o vydanie Karty T-Mobile č. 26434579 zo dňa 18.6.2008, uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou, je bezúročný a bez poplatkov, eventuálne, aby súd určil, že zmluva o úvere uzatvorená na základe Žiadosti o vydanie Karty T-Mobile č. 26434579 zo dňa 18.6.2008, uzatvorená medzi žalovaným a žalobkyňou, je neplatná. Žalobný návrh zdôvodnila tým, že na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/255/2015 súd rozsudkom zo dňa 10.2.2016, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.7.2017, pod sp. zn. 5Co/294/2016, uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie. Dňa 18.6.2008 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným „Žiadosť o vydanie Karty T-Mobile č. 26434579“, na základe čoho žalovaný poskytol žalobkyni kreditnú kartu. Prostredníctvom tejto kreditnej karty žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky a teda je nevyhnutné predmetnú zmluvu podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 1 ods. 3 citovaného zákona. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a súčasne obsahuje viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 citovaného zákona neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termín splátok, istiny, úrokov, a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Na základe predkladaných „Výpisov z Karty T-Mobile“ je zrejmé, že žalobkyňa za obdobie od 23.6.2008 do 31.5.2014 čerpala od žalovaného prostredníctvom kreditnej platobnej karty celkovú sumu 1.038,97 eur a uhradila žalovanému celkovú sumu 1.492,74 eur. Celkovo sa tak žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou vo výške 453,77 eur. Zmluvu o úvere a súvisiace listiny, týkajúce sa bankového úveru, vrátane citlivých osobných údajov žalobkyne, sprístupnil a poskytol žalovaný postúpením neexistujúcej pohľadávky tretiemu subjektu bez bankového oprávnenia. Takýmto postupom žalovaného došlo vo vzťahu k žalobkyni k porušeniu predmetu bankového tajomstva podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ako aj k porušeniu zákonných pravidiel pri nakladaní s osobnými údajmi podľa zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobkyňa je v dôsledku pochybenia žalovaného prakticky aj v súčasnosti vystavená nezanedbateľnému riziku vymáhania neexistujúcej pohľadávky zo strany subjektov označujúcich sa za právnych nástupcov žalovaného. Úspechom žalobkyne v tomto

konaní voči žalovanému dôjde k odstráneniu spornosti existencie/neexistencie záväzkov (pohľadávok), vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere, resp. zabráni ďalšiemu neodôvodnenému vymáhaniu a postupovaniu neexistujúcej pohľadávky tretím osobám (aj bez bankového oprávnenia). Žalobkyňa je na základe nesprávnych údajov poskytnutých žalovaným evidovaná v rozpore so skutočnosťou ako dlžník zo zmluvy o úvere v elektronickom registri údajov o spotrebiteľských úveroch (úverový register) podľa § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný nejavi žiadnu snahu tento nezákonný stav dobrovoľne napraviť alebo mu predchádzať v existujúcich zmluvných vzťahoch a ťaží z toho, že len málo poškodených klientov - spotrebiteľov sa dozvie, že boli poškodení a z tých, čo sa to dozvedia, iba niekoľkí sú ochotní domáhať sa nápravy aj súdnou cestou. Žalovaný ako veriteľ zodpovedá za správnosť, úplnosť a aktuálnosť údajov poskytnutých do úverového registra v zmysle § 7 ods. 7 a 8 zákona č. 129/2010 Z.z.. Úspech žalobkyne v tomto konaní umožní dosiahnuť opravu nesprávnosti v registri podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z.z.. Za daného protiprávneho stavu, ktorý vyvolal žalovaný a ktorý preukázateľne zneužíval tretí subjekt bez bankového oprávnenia (viď „Žiadosť o zrážky zo mzdy zamestnávateľovi žalobcu zo dňa 30.7.2015“ a „Potvrdenie o vykonaní zrážok zo mzdy zo dňa 1.2.2016“), neostáva žalobkyňi iné, ako uplatniť na svoju obranu právo priznané jej podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Rozhodnutie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, eventuálne o neplatnosti zmluvy o úvere bude mať za následok odstránenie spornej otázky, či je predmetná zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov a praktický význam pre nápravu údajov v príslušnom úverom registri, pretože žalobkyňa bude mať k dispozícii právoplatne rozhodnutie súdu. S ohľadom na nejednotnú judikatúru vo vzťahu k posudzovaniu obdobných spotrebiteľských úverových vzťahov, žalobkyňa volí eventuálny petit, ktorým sa domáha na prvom mieste určenia zmluvy o úvere ako bezúročnej a bezpoplatkovej a pre prípad, že súd posúdi zmluvu o úvere ako neplatnú, žiada určiť jej neplatnosť. Pokiaľ bude žalobkyňa úspešná v konaní s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom, jej úspech bude benefitom aj pre ostatných spotrebiteľov, pretože možno dôvodne predpokladať, že dodávateľ sa obdobného konania už voči ďalším spotrebiteľom dopúšťa nebude, resp. sa ho nebude dopúšťať v takej intenzite.

2. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania. Predovšetkým tvrdil, že žaloba je neužitočná, žalobkyňou požadované určenie neslúži praktickým potrebám života; samotná úverová zmluva už bola predmetom iného konania, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté. V konaní pod sp. zn. 13C/255/2015 žalobkyňa žiadala vydať bezdôvodné obohatenie titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej úverovej zmluvy. Okresný súd Prievidza rozsudkom čiastočne vyhovel žalobe žalobkyne s tým, že v odôvodnení tohto rozsudku jasne uviedol, že úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú. Následne bol tento rozsudok potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, ktorý opätovne v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobkyňa teda touto žalobou žiada, aby tunajší súd určil skutočnosti, ktoré už vo vzťahu k tej istej úverovej zmluve skonštatovali v odôvodnení rozsudku iné súdy. Takýto postup žalobkyne je v rozpore s ust. § 230 CSP, podľa ktorého ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Okrem toho je takáto žaloba aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a preto by mala byť bez ďalšieho zamietnutá ako nedôvodná. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe tvrdí, že žalovaný postúpením pohľadávky tretiemu subjektu sprístupnil zmluvu o úvere a súvisiace listiny, týkajúce sa bankového úveru tretiemu subjektu, čím porušil predmet bankového tajomstva v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z., tieto tvrdenia nekorešponujú so skutočnosťou. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, žalovaný postupoval pri postupovaní pohľadávky žalobkyne v súlade s literou zákona. Zákon ráta s možnosťou takéhoto postúpenia pohľadávky aj bez súhlasu klienta v prípade, že ak aj napriek písomnej výzve banky je klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalovaný vyhlásil žalobkyňi predčasnú splatnosť úveru v roku 2011, pretože žalobkyňa ani v nasledujúcich rokoch nesplatila svoj dlh voči žalovanému, pohľadávka bola postúpená o tri roky neskôr, teda v roku 2014. Navyše ust. § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vyslovene predpokladá, že postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky. V čase vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru a v čase postúpenia pohľadávky na tretí subjekt nebola predmetná úverová zmluva napadnutá žalobou žalobkyne na súde a nebola ani judikovaná, že by táto úverová zmluva bola bez úrokov a bez poplatkov. V tom čase žalovaný nemohol ani len tušiť, že v roku 2016, resp. 2017, bude súdmi judikované, že ide o bezúročnú zmluvu, teda o neexistenciu pohľadávky v roku 2014 nemohla vedieť ani jedna zo zmluvných strán. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodňuje tiež tým, že je evidovaná v rozpore so skutočnosťou ako dlžník zo zmluvy o úvere v úverovom registri. Nie

je im jasné, odkiaľ má žalobkyňa takúto informáciu, no k žalobe nepriložila žiaden výpis z úverového registra, ktorý by tieto jej tvrdenia dokazoval. Žalobkyňa v súvislosti s týmto tvrdením neunesla dôkazné bremeno a preto žiadajú súd, aby vyzval žalobkyňu na predloženie výpisu z úverového registra. Ak by aj žalobkyňa skutočne niekedy bola evidovaná ako dlžníčka v úverovom registri, tak tomu mohlo byť len a jedine z dôvodu na strane žalobkyne - že si riadne a včas neplnila povinnosti, vyplývajúce jej z úverovej zmluvy, teda nesplácala poskytnutý úver včas. Neskorší záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti danej zmluvy nemá podľa ich názoru žiaden súvis s tým, či žalobkyňa splácala na čas svoje záväzky zo zmluvy. Žaloba ako taká je neužitočná a majú dôvod sa domnievať, že zo strany žalobkyne je aj účelová. Sú toho názoru, že prípadné vyhovie takejto žalobe by v konečnom dôsledku mohlo spôsobiť neúnosné zaťaženie súdov novými a najmä neužitočnými typmi žalôb. Obzvlášť v prípade ako je tento, keď ide o „res iudicata“.

3. Právny zástupca žalobkyne a ani žalobkyňa sa na pojednávanie neustanovili. Právny zástupca žalobkyne svoju i žalobkyňinu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Súhlasil s tým, aby súd pojednával vo veci aj v ich neprítomnosti. S použitím ust. §180 CSP pojednával súd vo veci v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu.

4. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočutím právneho zástupcu žalovaného, oboznámením obsahu spisu, Žiadosť o vydanie karty T-Mobile (č.l.5), listom spol. EOS KSI Slovensko, s.r.o., adresovaným zamestnávateľovi žalobkyne z 30.7. 2015 (č.l. 6), výpisom z obchodného registra na žalovaného (č.l. 7), výpis z účtu (č.l. 11), elektronickým podaním právneho zástupcu žalovaného (č.l. 65), obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13C/255/2015 a takisto s elektronickým podaním právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 28.3.2018, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

5. Medzi stranami zmluvy existoval zmluvný vzťah na základe Zmluvy/Žiadosti o vydanie Karty T-Mobile č. 26434579 zo dňa 18.6.2008, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver formou kreditnej karty s výškou úverového limitu 39.000 Sk (1.294,56 eur).

6. Žalobkyňa od žalovaného na základe predmetnej zmluvy vyčerpala spolu peňažné prostriedky v sume 1.038,97 eur a na účet žalovaného na splatenie kreditnej karty zaplatila do 27.7.2014 spolu sumu 1.492,74 eur a v období od 27.7.2014 do 23.3.2015 zaplatila žalobkyňa na splatenie predmetného dlhu sumu 170 eur na účet postupníka (EOS KSI Slovensko, s.r.o.), teda spolu zaplatila sumu 1.662,74 eur.

7. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.6.2014 postúpil žalovaný pohľadávku voči žalobkyňi, vrátane práv a povinností veriteľa zo Zmluvy o vydaní a používaní nákupnej karty T-Mobile, uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

8. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 13C/255/2015 sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému z titulu vydania bezdôvodného obohatenia zaplata sumy 320 eur s príslušenstvom s tým, že v priebehu konania vzala žalobný návrh o zaplata sumy 170 eur s príslušenstvom späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť.

9. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13C/255/2015-98, zo dňa 10.2.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/294/2016-197, zo dňa 12.7. 2017 bolo konanie v časti o zaplata sumy 170 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 170 eur od 24.3.2015 do zaplata zastavené. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150 eur od 14.8.2015 do zaplata a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

10. Vo vyššie uvedenom rozsudku tunajší súd prejudiciálne uzavrel, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami je bezúročná a bez poplatkov, z dôvodu ktorého uložil žalovanému vydať žalobkyňi v súlade s ust. § 451 ods. 1 a 2 OZ bezdôvodné obohatenie vo výške 150 eur.

11. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 5Co/294/2016-197, zo dňa 12.7.2017, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia takisto prejudiciálne uzavrel, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami je bezúročná a bez poplatkov.

12. Konanie vo veci sp. zn. 13C/255/2015 je právoplatne skončené dňom 11.8.2017.

13. Z elektronického podania právneho zástupcu žalobkyne, doručeného súdu dňa 28.3.2018, mal súd zistené, že žalobkyňa na podanej žalobe trvá. Uviedol, že polemika žalovaného je právne bezpredmetná, pretože žalobkyňa sa iba domáha svojho práva v súlade s jednoznačným ustanovením § 137 písm. d/ CSP, na základe § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení. V zmysle citovanej právnej úpravy súd o žalobe rozhodnúť musí, buď tak, že jej vyhovie - pokiaľ dospeje k tomu, že úver je bezúročný a bez poplatkov, eventuálne, že úver je neplatný, alebo ju zamietne, pokiaľ je zmluva o úvere platná a žalovaný so žalobkyňou platne dojednal úroky a poplatky. Možnosť zamietnutia žaloby aj z nejakých ďalších dôvodov, ktoré konštruuje žalovaný, teda procesne vôbec nepripadá do úvahy. V tejto súvislosti dal do pozornosti súdu ust. § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, sú povinní na účely poskytovania spotrebiteľských úverov poskytovať údaje o spotrebiteľských úveroch aspoň do jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch. Register údajov o spotrebiteľských úveroch obsahuje údaje špecifikované v § 7 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z.z.. Tieto údaje nenahlasujú subjekty ako žalovaný v rozsahu a spôsobom podľa vlastnej úvahy, ale v štruktúre a obsahu, ktoré presne definuje zákon. Žalovaný je jedným zo zriaďovateľov pôvodného registra bankových informácií. Údaje zo spoločného registra bankových informácií sú sprístupnené jednak všetkým subjektom, ktorí do neho informačne prispievajú a súčasne ďalším subjektom (podnikateľom), ktorým bol udelený súhlas na sprístupnenie údajov. Súhlas na poskytnutie údajov z registra tretím osobám je v praxi častokrát podmienkou uzavretia úverovej zmluvy a býva netransparentne ukrytý v zmluvných podmienkach. V rámci obchodných vzťahov týmito údajmi z registra preto často disponujú okrem bánk a nebankových spoločností zároveň inkasné spoločnosti, mobilní operátori a subjekty, poskytujúce finančné a poisťovnícke služby. Žalobkyňa nedokáže odhadnúť, k akému okruhu subjektov sa už informácie ohľadne predmetnej úverovej zmluvy prostredníctvom žalovaného dostali. Tvrdenia právneho zástupcu žalovaného o neužitočnosti tejto žaloby sú v príkrom rozpore s potrebami praktického života, kde sa stáva, že len samotný zápis o dlhu resp. o omeškaní splácania dlhu máva za následok, že klientovi - spotrebiteľovi nebude produkt vôbec predaný, resp. mu môže byť predaný len za menej výhodných podmienok. Snaha žalovaného zbaviť sa zodpovednosti spôsobom „že nevedel, čo budúca judikatúra prinesie“, považuje za veľmi lacný a nepresvedčivý argument. Absencia obligatórnych náležitostí je v predmetnej zmluve o úvere zjavná a súčasne sporom, ktorých podstatou je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverových zmlúv, čelí žalovaný už dlhé roky. Skutočnosť je taká, že žalovaný tento stav ignoruje a iniciatívne nápravu nezabezpečuje. Žalobkyňa odmieta výhovorky žalovaného, ktorý predal jej údaje, podliehajúce bankovému tajomstvu s neexistujúcim dlhom, ktorý postup považuje žalobkyňa za hrubo neprofesionálny.

14. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní predovšetkým poukázal na skutočnosť, že sú si vedomí, že žalobkyňa má právo podať takúto žalobu. Na druhej strane poukázal však na to, že už súdom bolo právoplatne rozhodnuté o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Všetky nároky z predmetnej úverovej zmluvy boli vyrovnané vydaním bezdôvodného obohatenia žalobkyne zo strany žalovaného a pokiaľ ide o samotný úverový register, tento žalovaný nespravuje. Pokiaľ žalobkyňa má za to, že je vedená v nejakom úverovom registri, mala by sa obrátiť na Národnú banku Slovenska ako príslušný subjekt, od ktorého by mohla žiadať preukázanie tejto skutočnosti. Z toho tiež vyplýva, že uvedeného práva by sa mala domáhať voči iným subjektom. Pohľadávka zo zmluvy bola postúpená tretím subjektom a majú za to, že už právoplatné rozhodnutie v tejto veci slúži žalobkyňi na účely preukázania toho, že nie je dlžníčkou z tejto zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 11 ods. 4 umožňuje žalobkyňi podať takúto žalobu, avšak v tomto ustanovení sa nehovorí o prípadoch, kedy už takáto otázka bola prejudiciálne vyriešená, to znamená, že žalobkyňa disponuje odôvodnením rozsudku, ktoré je súčasťou rozsudku a z ktorého vyplýva, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Nie je pravdivé tvrdenie, ktoré uvádza žalobkyňa vo svojom vyjadrení, že súd môže žalobu zamietnuť len z dôvodov, že je zmluva platná, alebo v nej boli dojednané úroky a poplatky, súd takúto žalobu môže zamietnuť aj cez čl. § 5 CSP (zákaz zneužitia práva) a takisto cez § 230 CSP (res iudicata).

15. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a/ splnení povinnosti, b/ nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d/ určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o

spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

18. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa pojednávať a rozhodovať znova.

19. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Zakladá to teda prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá sa v odbornej verejnosti nazýva tiež prekážka rei iudicatae alebo res iudicata a ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP zastaví. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán už skončeného konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav, vymedzený žalobným petitom, vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán sporu a totožnosť predmetu konania musia byť splnené súčasne. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod, vyplývajúci z totožného skutkového stavu. O prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.10.2011, sp.zn. 5Cdo/280/2010).

20. Právoplatný rozsudok, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu, zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej v konaní o novej žalobe o určenie neplatnosti toho istého právneho úkonu aj vtedy, keď súd v predchádzajúcom konaní svoje rozhodnutie nezaložil na tých istých, už vtedy zistených skutočnostiach, z ktorých sa vyvodzuje neplatnosť právneho úkonu aj v novej žalobe (R 139/2014).

21. Prekážka rozsúdenej veci nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, s ktorým bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13.10.2009 sp.zn. 5Cdo/120/2009).

22. Právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobu na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu - z rovnakého skutku (R 110/2003).

23. Právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie (§ 80 písm. b/ OSP - teraz § 137 písm. a/ CSP), vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe o určenie právneho vzťahu alebo práva (§ 80 písm. c/ OSP - teraz § 137 písm. c/ a d/) a k otázkam, či tu právny vzťah je alebo nie je (resp. či tu právo je alebo nie je), bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva (R 2/2011).

24. Totožnosť veci v zmysle ustanovenia § 159 ods. 3 OSP je daná nielen totožnosťou účastníkov konania (žalobcu a žalovaného), ale aj totožnosťou predmetu konania. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený v petite (v konečnom návrhu) vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol uplatnený (z rovnakého skutku). Pokiaľ dôjde k zmene skutkových okolností, netvorí právoplatný rozsudok prekážku veci právoplatne rozsúdenej (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 28.10.2014, sp.zn. 6Co/497/2014).

25. Predmetom uvedeného sporového konania je žalobný návrh žalobkyne, ktorým sa domáha určenia, že úver poskytnutý žalobkyni žalovaným na základe Žiadosti o vydanie Karty T-Mobile č. 26434579 zo dňa 18.6.2008, je bez úrokov a poplatkov, eventuálne, že zmluva o úvere, uzatvorená na základe Žiadosti o vydanie Karty T-Mobile č. 26434579 zo dňa 18.6.2008, medzi žalovaným a žalobkyňou, je neplatná. Žalobkyňa sa teda v konaní domáha určenia právnej skutočnosti.

26. V konaní vedenom na tunajšom súde medzi tými istými stranami v tom istom procesnom postavení, súd rozsudkom č.k. 13C/255/2015-98, zo dňa 10.2.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/294/2016-197, zo dňa 12.7. 2017, konanie v časti o zaplatenie žalovanej sumy 170 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 170 eur od 24.3.2015 do zaplatenia zastavil. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150 eur od 14.8.2015 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

27. Z obsahu vyššie uvedeného spisu mal súd zistené, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ z dôvodu, že úver poskytnutý jej žalovaným na základe Žiadosti o vydanie Karty T-Mobile č. 26434579 zo dňa 18.6.2008, považovala za bezúročný a bez poplatkov.

28. Konanie vedené na tunajšom súde vo veci sp. zn. 13C/255/2015 bolo právoplatne skončené dňom 11.8. 2017. Z odôvodnenia rozsudkov súdu prvej i druhej inštancie vo vyššie uvedenej právnej veci mal súd preukázané, že pri rozhodovaní vo veci oba sudy prejudiciálne vyriešili otázku, že úver poskytnutý žalobkyni žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, skutočnosť ktorú aj v odôvodnení rozsudkov konštatovali. Tým, že v konaní sp. zn. 13C/255/2015 bola prejudiciálne vyriešená otázka bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovaným žalobkyni, súčasne bolo prejudiciálne v tomto konaní vyriešené aj to, že predmetná úverová zmluva je platná (len poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov).

29. Vzhľadom na vyššie uvedené, právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vo veci sp. zn. 13C/255/2015, v ktorom konaní vystupovali tie isté strany (v tom istom procesnom postavení) ako v tomto konaní (totožnosť strán v oboch sporoch), vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobu na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a takisto pre konanie o žalobu na určenie neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, pretože sú tu aj rovnaké skutkové tvrdenia žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, resp. neplatnosti úverovej zmluvy), na základe ktorých sa v konaní sp. zn. 13C/255/2015 (sčasti úspešne) domáhala žalobkyňa od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia a v tomto konaní domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, eventuálne neplatnosti úverovej zmluvy.

30. Vzhľadom na vyššie zistený skutkový stav veci a z neho vyvedené právne závery, uvedené vyššie, súd konanie vo veci podľa ust. § 230 CSP zastavil.

31. Nad rámec vyššie uvedeného súd konštatuje, že zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť, bezúročnosť a bez poplatkovosť sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. 1 OZ. V súdnej praxi sa žaloby na určenie právnej skutočnosti, vrátane žaloby o bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru pripúšťali, ak žalobca preukázal na určení tejto právnej skutočnosti naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku). S účinnosťou od 01.07.2016 platí nový procesnoprávny predpis - CSP, ktorý vychádza zo zásady, že súd má určiť aktuálny právny stav. Určenie existencie právnej skutočnosti, napríklad, že právny úkon je neplatný, resp. že úver je bezúročný a bez poplatkov odporuje vo svojej podstate tejto zásade. Z tohto dôvodu CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti (a teda i žalobu o bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) výlučne za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu. Otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru možno a súčasne je treba riešiť ako prejudiciálnu (predbežnú) v konaniach, predmetom ktorých sú žaloby o plnenie povinnosti. Súd nespochybňuje tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne, že ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. dáva žalobkyni možnosť domáhať sa v tomto konaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, poskytnutého jej žalovaným, v tomto ustanovení sa však neuvádza nič o prípadoch, kedy už takáto otázka bola prejudiciálne vyriešená. Žalobkyňa už naozaj disponuje odôvodnením rozsudku (vo veci sp. zn. 13C/255/2015), ktoré je súčasťou rozsudku a z ktorého jednoznačne vyplýva, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Nie je pravdivé tvrdenie, ktoré uvádza žalobkyňa vo svojom vyjadrení, že súd môže

žalobu zamietnuť len z dôvodov, že je zmluva platná, alebo v nej boli dojednané úroky a poplatky. Je síce pravda, že ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytuje spotrebiteľovi ako slabšej strane v zmluvnom vzťahu zvýšenú ochranu, je však nezmyselné a v rozpore s logikou chápať ju tak, že táto zvýšená ochrana má byť poskytnutá bez ďalšieho a najmä v prípadoch, kedy už spotrebiteľovi taká ochrana už účinne poskytnutá bola, ako tomu bolo i v tomto konkrétnom prípade v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/255/2015. V opačnom prípade by to mohlo spôsobiť neúnosné zaťaženie súdov novými a najmä neužitočnými typmi žalôb, čo zákonodarca novelizovaním zákona č. 129/2010 Z.z. určite nemal v úmysle. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe tvrdí, že žalovaný postúpením pohľadávky tretiemu subjektu sprístupnil zmluvu o úvere a súvisiace listiny, týkajúce sa bankového úveru tretiemu subjektu (čím mal porušiť predmet bankového tajomstva), tieto tvrdenia v konaní nijako nepreukázala. Žalobkyňa nijako v konaní takisto nepreukázala, že je evidovaná v rozpore so skutočnosťou ako dlžník zo zmluvy o úvere v úverovom registri (k žalobe nepriložila žiaden výpis z úverového registra, ktorý by tieto jej tvrdenia dokazoval).

32. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 CSP. Z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania žalobkyňa, ktorá si musela byť vedomá pred podaním žaloby na súd, že o jej nárokoch už súdom právoplatne rozhodnuté bolo. Preto súd rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch rovnopisoch.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu) obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.